

Secció I - Comunitat Autònoma Illes Balears

1.- Disposicions generals

CONSELLERIA D'INTERIOR

Num. 1216

Decret 8/2004, de 23 de gener, pel qual es despleguen determinats aspectes de la llei d'ordenació d'emergències a les Illes Balears

La Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències a les Illes Balears (LOEIB), té per objecte l'ordenació general dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i salvaments, dels serveis de rescat, dels serveis d'emergències sanitàries extrahospitalàries, la regulació i l'organització dels centres de gestió d'emergències, com també la promoció de la formació dels diversos col·lectius de professionals i del personal voluntari i d'empresa dels serveis esmentats.

Aquesta Llei autònoma va introduir un model pioner en el conjunt d'administracions públiques de l'Estat, orientat a la gestió integral de les emergències amb l'objectiu d'establir criteris organitzatius i pautes d'actuació encaminades a la millora constant en la prestació de qualsevol servei relacionat amb les emergències en l'àmbit territorial de la nostra comunitat autònoma.

A més de la Llei 2/1998, de 13 de març, a l'hora de confeccionar aquest Decret, s'han tingut en compte una sèrie de normes que incideixen directament en el tractament que les distintes administracions públiques, i en particular la de la comunitat autònoma de les Illes Balears, han de donar a les emergències en el sentit més ampli de la paraula, com ara: l'article 17 de la Llei 14/1998, de 23 de desembre, de diverses mesures tributàries i administratives; la Llei 2/1985, de 21 de gener, sobre protecció civil; els articles 21 i 25 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de bases del règim local; el Pla de protecció civil de la comunitat autònoma de les Illes Balears (PLATERBAL), aprovat pel Decret 50/1998, de 8 de maig; el Reial decret 903/1997, de 16 de juny, pel qual es regula l'accés, mitjançant xarxes de telecomunicacions, al servei d'atenció de telefonades mitjançant el número telefònic 112; el Decret 76/1997, de 6 de juny, pel qual s'assignen funcions al Servei d'Emergències; el Decret 10/2003, de 4 de juliol, pel qual es crea la Direcció General d'Emergències adscrita a la Conselleria d'Interior del Govern de les Illes Balears, i altres disposicions complementàries.

Als efectes d'establir l'estructura necessària per donar una resposta correcta a la situació d'emergència i garantir el desplegament correcte dels plans i protocols operatius necessaris, s'ha considerat adient la creació d'un registre de serveis en què tinguin cabuda tots aquells que ha previst la LOEIB i que la mateixa Llei ha definit com a serveis essencials de la comunitat. Per això, l'article 4 i els següents preveuen la creació i la regulació del Registre de Serveis d'Emergències i Urgències i la necessitat d'establir acords de col·laboració entre l'Administració i aquests serveis, que serà una peça fonamental del sistema integral de gestió d'emergències i la utilització del número telefònic únic europeu 112.

El títol II d'aquest Decret regula l'autoprotecció, entesa com aquelles mesures que s'han de posar en funcionament per tal que les persones o empreses l'activitat de les quals sigui susceptible de causar riscos puguin preveure les conseqüències d'aquesta activitat i, per tant, assegurar la pròpia protecció, així ho preveu l'esmentada Llei 2/1998, que estableix a l'article 5 que «les persones, les empreses i, en general, les entitats i els organismes que facin activitats que puguin generar situacions d'emergència, de greu risc col·lectiu, de catàstrofe o calamitat pública, com també aquells centres i instal·lacions, públics i privats, que puguin resultar afectats de manera especialment greu per situacions d'aquesta índole, estan obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i a mantenir els mitjans personals i materials necessaris per fer front a situacions de risc i emergència.»

L'apartat segon d'aquest article imposa al Govern de la comunitat autònoma l'obligació de determinar reglamentàriament el catàleg d'activitats i els tipus de centres a què es refereix el punt anterior, com també les mesures mínimes que cal adoptar en cada cas. Així mateix, la Llei 2/1985, de 21 de gener, sobre protecció civil (BOE de dia 25 de gener), estableix, també a l'article 5, l'obligació que el Govern central dicti un catàleg d'activitats de tot ordre que puguin originar una situació d'emergència, i també dels centres, els establiments i les dependències allà on es realitzin, i imposar als titulars l'obligació de disposar d'un sistema d'autoprotecció i del pla d'autoprotecció corresponent per a accions de risc, alarma, evacuació i socors. Per tant, el compliment del manament legal al Govern de la comunitat autònoma s'ha de dur a terme sense perjudici de les competències estatals en la matèria.

Els apartats 3 i 4 de l'esmentat article 5 de la LOEIB estableixen que les persones, els centres i les entitats que figuren obligades pel catàleg han de comunicar a les autoritats competents els plans i les mesures d'autoprotecció que adoptin, i també les seves modificacions, i es deixa en mans de l'autoritat competent el fet de poder inspeccionar, en qualsevol moment, l'estat de les mesures i els mitjans d'autoprotecció existents.

Totes aquestes mesures estan en consonància amb el que estableix la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals (BOE de dia 10 de novembre), ja que preveuen al capítol III una sèrie de drets i obligacions dels treballadors i les empreses encaminats a l'acció preventiva dels riscos, mitjans de protecció, informació, formació i participació dels treballadors, mesures d'emergència, serveis de protecció i prevenció de riscos laborals, etc.

El títol segon del Decret estableix també un sistema d'inspecció exhaustiu amb la finalitat que les activitats obligades a implantar les mesures d'autoprotecció es facin d'acord amb les prescripcions del manual d'autoprotecció, segons els criteris exposats als annexos d'aquest Decret.

El títol tercer del Decret desplega el manament legal que estableix l'article 10 de la LOEIB, que crea la Comissió d'Emergències i Protecció com a

òrgan superior de caràcter consultiu, deliberant, coordinador i encarregat d'homologar en matèria d'emergències i protecció, i atribueix al Govern de la comunitat autònoma la competència per regular l'organització i el funcionament d'aquesta Comissió, que substituirà la Comissió de Protecció Civil actualment existent, creada pel Decret 83/1985, de 8 d'octubre, en compliment del que ordenava la Llei 2/1985, de 2 de gener.

S'estableixen també dos comitès tècnics (un de gestió d'emergències i l'altre de planificació de protecció civil). Aquests comitès, com també qualsevol altre grup o equip de treball que, en l'àmbit de les competències de la Comissió d'Emergències i Protecció es pugui constituir, pretenen ser un fòrum tecnicoprofessional de treball, estudi i elaboració de projectes, l'objectiu del qual és l'adopció d'acords que garanteixin una major seguretat i protecció enfront de possibles situacions d'emergència.

Així doncs, per al desplegament efectiu de les competències que s'assignen al Govern de la comunitat autònoma de les Illes Balears, és necessari establir l'estructura que preveu aquest Decret, per la qual cosa, a proposta del conseller d'Interior, havent transcorregut el termini màxim previst a la normativa d'aplicació per a l'emissió del dictamen del Consell Consultiu de les Illes Balears, i havent-ho considerat el consell de Govern en la sessió de 23 de gener de 2004,

DECRET

TÍTOL PRIMER DISPOSICIONS GENERALS

Article 1 Objecte

Aquest Decret es dicta en desplegament dels principis que conté la Llei 2/1998, de 13 de març, i la resta de normativa de referència, als efectes de complir el manament legal i d'establir, en l'àmbit de la nostra comunitat, una estructura de protecció i coordinació, que reaccioni davant les situacions d'emergència amb la major eficàcia i rapidesa possibles.

Article 2 Definicions

Als efectes d'aquest Decret s'estableixen els conceptes següents, juntament amb les definicions corresponents:

- Emergència: situació que es planteja durant l'ocurrència d'un accident o d'una situació de risc.

- Emergència ordinària: situació que es produeix durant l'ocurrència d'un esdeveniment inesperat que implica una alteració en l'estat normal de les persones, els elements o les funcions amb repercussions negatives. La gestió d'aquesta situació es fa mitjançant protocols operatius (SOP).

- Emergència extraordinària: situació que es produeix durant l'ocurrència d'un accident de caràcter extraordinari. S'entén qualsevol succés desencadenat per l'acció de l'home, les forces de la naturalesa o circumstàncies tecnosociològiques que suposin una situació de greu risc, catàstrofe o calamitat pública, immediata o diferida, per a les persones, el medi ambient i els béns, que no puguin ser atesos suficientment amb els mitjans ordinaris. La gestió d'aquesta situació es fa mitjançant plans de protecció civil.

- Mesures mínimes: mesures d'autoprotecció necessàries per garantir la seguretat de les persones, els béns (públics o privats) i, en general, evitar molèsties a terceres persones.

Article 3 Competències

1. Les competències que atorga la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències, al Govern de les Illes Balears les exerceix la conselleria competent en matèria d'emergències mitjançant la Direcció General d'Emergències.

2. Aquesta Direcció General és l'autoritat competent del Govern de les Illes Balears en els supòsits que preveu l'esmentada Llei d'ordenació d'emergències.

Article 4 Registre de Serveis d'Emergències i Urgències

1. Es crea el Registre de Serveis d'Emergències i Urgències (RSEU), amb la finalitat de complir el que preveuen el títol I de la Llei 2/1998 i la resta de normativa de protecció civil i de garantir el desplegament correcte de plans i protocols operatius aplicant els mitjans més adequats a cada tipus d'incident.

2. La inscripció en el Registre és obligatòria per a tots els serveis públics i privats que estableix el títol II de la Llei d'ordenació d'emergències de la comunitat autònoma de les Illes Balears i per als serveis públics competents en matèria de seguretat ciutadana, per la qual cosa aquest Registre es divideix en les seccions següents:

- serveis de prevenció i extinció d'incendis i salvaments;
- serveis de rescat;
- serveis públics d'emergències sanitàries extrahospitalàries;
- centres de gestió d'emergències;
- seguretat ciutadana;
- voluntariat de protecció civil.

3. Aquest Registre engloba tots els serveis d'urgències i emergències existents en el territori de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que han d'es-

tar inclosos en la secció corresponent segons l'especialitat.

4. L'RSEU depèn de la Direcció General d'Emergències, la qual ha d'establir les dotacions mínimes exigibles i l'estàndard aconsellable de temps de reacció en cada cas.

Article 5

Contingut mínim dels assentaments d'inscripció

1. Les dades mínimes que s'han d'aportar per inscriure's a l'RSEU són les següents:

- denominació i adreça;
- entitat/organisme titular;
- especialitat;
- àmbit territorial d'actuació;
- telèfons administratius, número de fax, adreça electrònica i telèfons d'urgència;
- recursos humans, estructura organitzativa i plantilla;
- recursos materials.

2. Qualsevol canvi que es produeixi en les dades aportades a la Direcció General d'Emergències s'ha de comunicar com més aviat millor.

3. Tots els serveis inscrits a l'RSEU han d'elaborar, anualment, la memòria de la seva actuació i l'han de trametre a la Direcció General d'Emergències.

Article 6

Mesures d'actuació, impuls i desenvolupament

1. Amb la finalitat de millorar la qualitat de resposta enfront de l'emergència i la seguretat pública en general, segons el que disposa la Llei 2/1998, de 13 de març, la Direcció General d'Emergències ha d'identificar i impulsar la realització, el desenvolupament i la implantació de tots els plans especials, procediments i protocols operatius d'actuació per a cada tipus d'incident, la gestió dels quals s'ha de centralitzar en el servei competent de la Direcció General esmentada.

2. Per això s'ha de promoure la participació de la totalitat d'organismes i serveis d'emergència i seguretat pública de les Illes Balears, i s'ha de vetllar perquè es respectin escrupolosament les competències de cada un.

3. La Direcció General d'Emergències ha de sol·licitar dels diferents organismes, serveis i entitats tota la informació que sigui necessària per aconseguir els seus fins, i ha d'impulsar les mesures oportunes per augmentar la coordinació i la integració necessàries de les activitats encaminades a afrontar una emergència pública.

Article 7

Procediments d'emergència i protocols operatius estàndard

1. La Direcció General d'Emergències ha d'establir les actuacions conduents a la normalització i l'homologació d'equips i materials dels serveis d'emergències i urgències.

2. Per establir els procediments d'emergència i els corresponents protocols operatius estàndard (SOP), la conselleria competent en matèria d'emergències i els serveis d'emergències i urgències han de signar els acords de col·laboració necessaris per garantir la resposta i l'atenció adequada de l'emergència sorgida, als efectes d'assegurar una actuació ràpida, ordenada i eficaç.

3. En els casos d'inexistència d'acords, la Direcció General d'Emergències està facultada per dictar les directrius necessàries per afrontar l'emergència.

Article 8

Contingut mínim dels acords, els convenis o les directrius

Els contingut mínim dels acords, els convenis o les directrius ha de ser el següent:

- a) La comunicació immediata de tota situació d'emergència ordinària o extraordinària al sistema integral de gestió d'emergències (SEIB-112).
- b) Les accions derivades del que estableix el capítol IV del títol II de la LOEIB sobre l'actuació dels centres de gestió d'emergències, mitjançant la plataforma tecnològica del SEIB-112.
- c) La persona o el servei que exerceix la direcció operativa de la resposta o el dispositiu desplegat.

d) El compromís de guardar i respectar la confidencialitat de les dades aportades o obtingudes del SEIB-112 o dels serveis o les persones que intervenen en cada cas.

e) L'òrgan competent per transmetre la informació sobre l'emergència a la població.

Article 9

Implantació del telèfon únic europeu 112

1. Als efectes de garantir el dret dels ciutadans d'utilitzar el número telefònic únic europeu per emergències i urgències 112 i de fer efectius els principis de l'article 2 de la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències, s'estableixen les mesures següents:

a) El número 112 és l'únic número de telèfon que s'utilitzarà i/o es farà públic com a número de telèfon d'urgències i/o emergències en tot el territori de les Illes Balears.

b) D'acord amb el que disposa l'article 1 del Reial decret 903/1997, de 16 de juny, el número telefònic 112, número únic europeu de telefonades d'urgèn-

cia, és l'única via d'accés al servei d'atenció de telefonades d'urgència en el territori de les Illes Balears.

c) Les telefonades d'urgències i/o emergències rebudes per altres números de telèfon existents quan entri en vigor aquest Decret es faran arribar al SEIB-112, segons el que estableix l'apartat anterior.

d) El número 112 ha de figurar, obligatòriament i de forma visible, com a telèfon d'emergències, en tots els vehicles dels serveis d'emergències i urgències, en totes les cabines i telèfons d'ús públic i en totes les àrees d'atenció al públic d'empreses, entitats i organismes que puguin generar situacions d'emergència.

e) Les entitats titulars, concessionàries o gestores dels diferents centres d'atenció de telefonades susceptibles de rebre telefonades d'urgència i/o emergència, com també els centres de comandament i control dels serveis esmentats a l'article 3 d'aquest Decret i descrits en el títol II de la Llei 2/1998, de 13 de març, i aquells als quals es refereix la disposició addicional primera de la mateixa Llei, s'han d'integrar obligatòriament en la plataforma tecnològica i de comunicacions SEIB-112.

2. La grandària, el format i el logotip dels anuncis, els cartells o les inscripcions de l'112 referits a la lletra d de l'apartat primer d'aquest article s'han de fixar per ordre del conseller competent en matèria d'emergències.

TÍTOL SEGON

MESURES D'AUTOPROTECCIÓ I FUNCIÓ INSPECTORA

Capítol I

Mesures d'autoprotecció enfront de situacions de risc

Article 10

Mesures d'autoprotecció

1. En compliment del que estableix l'article 5.2 de la LOEIB s'aprova el catàleg de les activitats i dels centres i les instal·lacions públiques i privades que, tenint en compte que poden generar situacions d'emergència, de greu risc col·lectiu, de catàstrofe o calamitat pública, han d'adoptar mesures d'autoprotecció.

2. Aquest catàleg s'integra a l'annex I i s'hi inclouen els centres i les instal·lacions que poden resultar afectats de manera especialment greu per les situacions descrites abans.

Article 11

Mesures mínimes

1. S'estableixen com a «mesures mínimes» que cal adoptar per a l'autoprotecció en les activitats i infraestructures incloses en el catàleg, l'aplicació, de forma obligatòria, de les prescripcions que conté el manual d'autoprotecció i la guia per al desenvolupament del Pla d'autoprotecció, l'índex i el contingut del qual es transcriuen com a annex II, i en les condicions que s'hi especifiquen, d'acord amb el llistat i la classificació de riscos establerta als annexos III i IV.

2. En tot el que no prevegi el manual a què fa referència el punt anterior serà d'aplicació supletòria i obligatòria el que prescriu el manual d'autoprotecció per al desenvolupament del Pla d'emergències contra incendis i edificis, aprovat per l'Ordre del Ministeri de l'Interior de 29 de novembre de 1984.

3. L'aplicació d'aquest manual s'entén sense perjudici del compliment per part dels titulars dels distints establiments del que disposa la normativa específica i general que els sigui aplicable.

4. El Pla d'emergència en cas d'incendi, recollit als articles 1, 6 i 9 del Decret 13/1985, de 21 de febrer, pel qual es fixen noves mesures de seguretat i protecció contra incendis en establiments turístics, se substitueix, a tots els efectes, pel Pla d'autoprotecció previst en aquest Decret, el manual del qual, que serveix de guia per redactar-lo, figura a l'annex II.

5. Sense perjudici del que disposen els apartats anteriors, els titulars d'activitats de concurrència pública amb una cabuda superior a 100 persones i d'instal·lacions fixes que puguin allotjar i/o desplaçar persones i siguin susceptibles de posar en perill la integritat física o la seguretat d'aquestes persones, hi han d'instal·lar obligatòriament línies o terminals de telèfon connectades directament amb el Centre de Gestió d'Emergències 112, amb l'objectiu d'activar la mobilització dels recursos adequats en situacions d'urgència, amb la major diligència i celeritat possibles.

6. A títol merament enunciatiu i sense caràcter taxatiu o de llista tancada, seguint el Nomenclator establert pel Decret 19/1996, de 8 de febrer, estan incloses entre les activitats i instal·lacions a què es refereix l'apartat anterior les següents: les activitats classificades en el grups IV, XXXVII, XL, XLI, XLII, XLIII, XLV i XLVIII, com també en piscines (públiques o privades), ascensors, etc.

Article 12

El Pla d'autoprotecció

1. El Pla d'autoprotecció l'ha de confeccionar i signar un tècnic competent i l'ha de visar el col·legi professional corresponent o qualsevol de les entitats acreditades a aquest efecte.

2. La documentació s'ha de materialitzar en suport informàtic. La mateixa documentació, en suport gràfic i escrit, s'ha de presentar per triplicat degudament visada pel col·legi oficial corresponent o per l'entitat acreditada a aquest efecte.

Article 13

Tècnics competents

Als efectes d'aquest article, es consideren tècnics competents per poder

redactar i signar els plans d'autoprotecció els següents:

- Enginyers i enginyers tècnics dins l'àmbit de les seves respectives competències i atribucions professionals, sempre que tinguin l'especialització i la formació degudes en la matèria objecte dels plans d'autoprotecció i estiguin inscrits en el registre corresponent de la Direcció General d'Emergències.

- Arquitectes i arquitectes tècnics dins l'àmbit de les seves respectives competències i atribucions professionals, sempre que tinguin l'especialització i la formació degudes en la matèria objecte dels plans d'autoprotecció i estiguin inscrits en el registre corresponent de la Direcció General d'Emergències.

- Tècnics de prevenció de riscos laborals de nivell superior, especialitat de seguretat al treball, segons el que disposa el Reial decret 39/1997, de 17 de gener, inclosos en els serveis de prevenció degudament acreditats per l'autoritat laboral competent.

- Directors de seguretat d'empreses acreditades pel Ministeri de l'Interior, en l'àmbit de les seves respectives competències i atribucions professionals.

Article 14

Responsabilitat

Es responsabilitza expressament el tècnic competent de l'adequació del Pla d'autoprotecció al manual d'autoprotecció establert en aquest Decret, i el titular de l'establiment d'implantar-lo i actualitzar-lo.

Article 15

Exclusions

No queden afectats per aquest Decret tots els plans d'emergència i autoprotecció regulats pel Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, pel qual s'aproven les mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en els quals intervinguin substàncies perilloses.

Article 16

Registre General de plans d'autoprotecció

1. A la conselleria competent en matèria d'emergències es crea el Registre General de plans d'autoprotecció. Aquest Registre té com a finalitat fonamental l'establiment d'una base de dades informatitzada sobre mesures d'autoprotecció, a la qual podran accedir els serveis d'emergències i urgències integrats en el sistema als efectes d'ampliar la informació sobre els establiments sinistrats, que faciliti i optimi les seves possibles intervencions.

2. Als efectes del que preveu el paràgraf anterior, i perquè es registrin i es custodiïn, les empreses afectades per aquest Decret han de presentar tres exemplars del Pla d'autoprotecció, un dels quals s'ha de tornar degudament segellat a la persona interessada, als efectes que pugui presentar-lo davant l'ajuntament corresponent a l'hora de sol·licitar la llicència d'obertura i funcionament segons el que estableixen els articles 12 i 50 del Decret 18/1996, de 8 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament d'activitats classificades.

Capítol II

Funció inspectora

Article 17

Sistemes d'inspecció i control

La conselleria competent en matèria d'emergències, mitjançant els serveis tècnics competents, adscrits a la Direcció General d'Emergències, ha d'establir i executar un sistema d'inspecció i de mesures de control adequades a cada tipus d'establiment sotmès a l'àmbit d'aplicació d'aquest Decret.

Article 18

Finalitat dels sistemes d'inspecció

Les inspeccions han de possibilitar un examen planificat i sistemàtic dels equips tècnics i l'organització i les maneres de gestió aplicades a l'establiment, a fi que l'empresari pugui demostrar, en particular:

a. Que ha pres les mesures adequades, segons les activitats realitzades a l'establiment, per prevenir accidents greus.

b. Que ha adoptat les mesures necessàries per limitar les conseqüències d'accidents greus dins i fora de l'establiment.

c. Que les dades i la informació facilitades a l'informe de seguretat o en qualsevol altre informe o notificació presentats, reflecteixen fidelment l'estat de seguretat de l'establiment.

d. Que ha establert programes i ha informat el personal de l'establiment sobre les mesures de protecció i actuació en cas d'accident.

Article 19

Contingut mínim dels sistemes d'inspecció

Aquest sistema d'inspecció ha de complir, com a mínim, les condicions següents:

a. Hi ha d'haver un programa anual d'inspeccions per a tots els establiments catalogats a l'annex I d'aquest Decret. Llevat que la Conselleria d'Interior, mitjançant la Direcció General d'Emergències, hagi establert un programa d'inspeccions sobre la base d'una avaluació sistemàtica dels perills inherents als accidents greus relacionats amb l'establiment que es considera, el programa inclourà, almenys cada dotze mesos, una inspecció in situ de cada establiment previst en aquest Decret, efectuada pel servei competent.

b. Després de cada inspecció conclusa amb excepcions o anomalies, el Servei d'Ordenació de la Direcció General d'Emergències ha d'elaborar un

informe en què han de figurar les mesures correctores adoptades per esmenar les deficiències detectades.

c. El seguiment de l'aplicació de les mesures correctores requerides per l'autoritat competent s'ha d'efectuar, si escau, en col·laboració amb la direcció de l'establiment, dins el termini que determini l'informe.

d. Per fer les inspeccions, la Direcció General d'Emergències pot acudir, si ho estima convenient, a alguna de les entitats esmentades a l'article 8.2 de la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències i/o sol·licitar la col·laboració d'altres organismes o departaments de dret públic.

e. La Direcció General d'Emergències ha de comunicar a la Comissió d'Emergències i Protecció, mitjançant informe anual elaborat amb aquesta finalitat, els resultats i les circumstàncies que han concorregut a les inspeccions realitzades.

f. Quan dels informes d'inspecció es desprenguin dades d'interès rellevant per altres àrees d'actuació administrativa, en matèria de riscos per a la salut humana, seguretat i salut laboral, seguretat i qualitat industrial, ordenació del territori i urbanisme, medi ambient o ports, la Conselleria d'Interior, mitjançant la Direcció General d'Emergències, en trametrà una còpia a les respectives autoritats competents en la matèria, a fi que puguin adoptar les mesures pertinents.

g. Els òrgans inspectors competents en matèries relacionades amb la seguretat i les emergències als establiments catalogats a l'annex I d'aquest Decret han de trametre a la Direcció General d'Emergències els informes elaborats en relació amb les inspeccions realitzades en aquests establiments.

TÍTOL TERCER

ORGANITZACIÓ I FUNCIONAMENT DE LA COMISSIÓ D'EMERGÈNCIES I PROTECCIÓ DE LES ILLES BALEARS

Capítol I

Règim jurídic de la Comissió d'Emergències i Protecció

Article 20

Comissió d'Emergències i Protecció

1. La Comissió d'Emergències i Protecció de les Illes Balears es configura, tal com disposa l'article 10 de la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències a les Illes Balears, com un òrgan superior de caràcter consultiu, deliberant, coordinador i encarregat d'homologar en matèria d'emergències i protecció.

2. Aquesta Comissió depèn, orgànicament, de la conselleria competent en matèria d'emergències i funciona en ple i en comitès tècnics.

3. Per a l'estudi concret de temes que afectin un o diversos comitès tècnics poden crear-se grups de treball.

4. La creació d'aquests grups i la designació dels seus membres correspon al director general d'Emergències.

Article 21

Règim jurídic

1. El règim jurídic del Ple de la Comissió d'Emergències i Protecció, com també dels distints comitès tècnics creats per aquest Decret, s'ha d'ajustar al que estableixen per als òrgans col·legiats els articles 22 i següents de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, amb les precisions que disposa per als òrgans col·legiats a què fa referència el punt 2 de l'esmentat article 22. S'estableixen les normes de funcionament següents:

Correspon al president del Ple o, si s'escau, dels comitès dirimir amb el seu vot els empats que es produeixin a les votacions, als efectes d'adoptar acords.

En els casos de vacant, absència, malaltia o una altra causa legal, el president ha de ser substituït pel vicepresident i, si no n'hi ha, pel primer vocal que apareix a cada article de constitució del Ple o dels comitès.

La designació i el cessament del secretari, com també la substitució temporal d'aquest càrrec, l'ha d'acordar el president de Ple i dels comitès.

Perquè es constitueixi vàlidament l'òrgan als efectes de dur a terme sessions, deliberacions i prendre acords, es requereix, en primera convocatòria, la presència del president i del secretari o, si escau, de qui els substitueixin i la de la meitat, almenys, dels membres. En segona convocatòria, és suficient la presència d'un terç dels membres que constitueixen el Ple o els comitès.

2. Els membres del Ple o dels comitès, en els casos no especificats expressament, els ha de nomenar el superior jeràrquic de l'òrgan que representen. En cas d'absència o malaltia, i en general, quan concorri alguna causa justificada, els vocals del òrgan han de ser substituïts pels suplents, que han de ser nomenats per qui designa el titular. Aquesta circumstància s'ha d'acreditar davant la Secretaria de l'òrgan col·legiat amb una antelació mínima de vint-i-quatre hores abans de l'inici de la sessió.

Article 22

Règim de reunions

1. El Ple de la Comissió d'Emergències i Protecció s'ha de reunir, almenys, una vegada l'any; així mateix pot reunir-se en sessió extraordinària sempre que sigui convocat pel president o ho sol·liciti una tercera part dels membres.

2. El president del Ple pot convocar tècnics o especialistes a les reunions per assessorar-lo.

3. Els comitès tècnics s'han de reunir, com a mínim, dues vegades l'any.

Capítol II**Del Ple de la Comissió d'Emergències i Protecció****Article 23****Estructura del Ple**

1. Integren el Ple de la Comissió d'Emergències i Protecció els membres següents:

President: el conseller competent en matèria d'emergències;
 Vicepresident: el director general competent en matèria d'emergències;
 Vocals:
 - un director general de cada Conselleria del Govern de les Illes Balears, designat pel conseller respectiu;
 - tres representants nomenats per la Delegació del Govern, dos dels quals han depertanyer a les forces i cossos de seguretat de l'Estat; un representant de l'Ib-salut.
 - un representant del Consell Insular de Mallorca;
 - un representant del Consell Insular de Menorca;
 - dos representants del Consell Insular d'Eivissa i Formentera (un per cada illa);
 - un representant de l'Ajuntament de Palma;
 - tres representants per cada una de les federacions o associacions d'entitats locals de les Illes Balears, un per unitat administrativa insular;
 - tres representants de les associacions o entitats dedicades a l'emergència sanitària extrahospitalària, a salvaments i rescat i al voluntariat de protecció civil, un per sector, designats pel director general d'Emergències;
 - un tècnic de la Direcció General d'Emergències, llicenciat en dret, amb la funció d'assessorament jurídic;
 Secretari: un funcionari de la conselleria competent en matèria d'emergències.

Article 24**Funcions del Ple**

Són funcions del Ple de la Comissió d'Emergències i Protecció les següents:

a) Informar sobre els projectes normatius que s'han d'elaborar en compliment de la Llei d'ordenació d'emergències.
 b) Resoldre les propostes adoptades pels diferents comitès tècnics en matèries d'interès comú.
 c) Emetre l'informe, la qualificació, l'homologació o l'acord, si escau, d'aquells assumptes que per la seva importància, transcendència o especial problemàtica li elevin els comitès tècnics.
 d) Emetre informes sobre temes d'emergències ordinàries i extraordinàries quan ho requereixi el Consell de Govern o la conselleria competent en matèria d'emergències.
 e) Proposar al conseller competent en matèria d'emergències l'adopció de les mesures que es considerin adequades per millorar els sistemes d'emergència.
 f) Homologar els plans de protecció civil la competència dels qual pertanyi a la comunitat autònoma de les Illes Balears, com també informar i elevar els plans d'emergència que hagin de ser homologats per la Comissió Nacional de Protecció Civil.
 g) Qualsevol altra que li sigui encomanada legalment o reglamentàriament.

**Capítol III
Dels comitès tècnics****Article 25****Els comitès tècnics**

Es creen els comitès tècnics següents:

- Comitè Tècnic de Gestió d'Emergències.
 - Comitè Tècnic de Planificació en Protecció Civil.

Article 26**Composició del Comitè Tècnic de Gestió d'Emergències**

El Comitè Tècnic de Gestió d'Emergències té la composició següent:

President: el director general competent en matèria d'Emergències;
 Vicepresident: el cap del Departament d'Emergències;
 Vocals:
 - tres representants de l'Administració general de l'Estat nomenats pel delegat del Govern;
 - un representant amb categoria de tècnic de les conselleries del Govern de les Illes Balears o de qualsevol altre òrgan competent afectats per l'objecte de la convocatòria;
 - el cap del Servei de Coordinació d'Emergències;
 - el cap del Servei d'Ordenació d'Emergències;
 - un representant de cada servei de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments de les Illes Balears;
 - dos representants dels serveis d'emergències sanitàries extrahospitalàries;
 - tres representants tècnics nomenats per cada una de les federacions o associacions d'entitats locals de les Illes Balears, prioritàriament dels cossos de policia local i/o de protecció civil (un per unitat administrativa insular); el direc-

tor del SEIB-112;

- els directors dels centres d'emergència territorials o especialment afectats per l'objecte de la convocatòria;
 Secretari: un funcionari de la Direcció General d'Emergències, llicenciat en dret, designat pel president del Comitè.

Article 27**Funcions del Comitè Tècnic de Gestió d'Emergències**

El Comitè Tècnic de Gestió d'Emergències té les funcions següents:

a) Informar sobre les normes tècniques que es dictin en matèria de gestió d'emergències ordinàries i extraordinàries.
 b) Participar en la coordinació de les accions dels òrgans relacionats amb la gestió d'emergències.
 c) Aprovar el programa anual de realització de proves i simulacres sobre plans, procediments i protocols d'emergència.
 d) Establir quines són les mesures que es consideren preventives a l'efecte que l'Administració les adopti.
 e) Proposar les directrius oportunes als efectes de dotar el Govern de les Illes Balears d'una infraestructura pròpia pel que fa a serveis i equipaments propis d'una gestió d'emergències moderna.
 f) Demanar, dins l'àmbit de les seves competències, a qualsevol entitat o persona, pública o privada, la informació necessària per a l'elaboració i l'execució de les normes i els plans d'autoprotecció.
 g) Homologar els plans d'autoprotecció de determinats centres o activitats quan per la seva especial rellevància el Ple o algun dels comitès tècnics ho considerin necessari.
 h) Emetre, a petició del conseller competent en matèria d'emergències, un informe sobre propostes de sanció dels expedients que es tramiten en virtut de la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències.
 i) Elevar al Ple de la Comissió els assumptes que per la seva importància superin l'àmbit del Comitè Tècnic.
 j) Informar sobre els programes per a la selecció del personal, cursos bàsics i de promoció de les distintes categories dels agents d'emergències. S'entén dins aquestes categories el personal següent: bombers, personal del servei de rescat, personal dels serveis d'emergències sanitàries extrahospitalàries i personal dels centres d'emergències.
 k) Informar sobre els requisits mínims de formació permanent establerts per a les distintes categories i especialitats.
 l) Qualsevol altra que li pugui ser encomanada pel Ple de la Comissió d'Emergències i Protecció de les Illes Balears.

Article 28**Composició del Comitè Tècnic de Planificació en Protecció Civil**

El Comitè Tècnic de Planificació en Protecció Civil té la composició següent:

President: el director general competent en matèria d'emergències;
 Vicepresident: el cap del Departament d'Emergències;
 Vocals:
 - tres representants de l'Administració general de l'Estat, nomenats pel delegat del Govern;
 - un representant amb categoria de tècnic de les conselleries del Govern de les Illes Balears afectades per l'objecte de la convocatòria;
 - el cap del Servei de Planificació d'Emergències; un representant de cada Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments de les Illes Balears;
 - dos representants dels serveis d'emergències sanitàries extrahospitalàries;
 - tres representants tècnics nomenats per cada una de les federacions o associacions d'entitats locals de les Illes Balears, prioritàriament entre els cossos de policia local i/o protecció civil (un per unitat administrativa insular);
 - un tècnic de la Direcció General d'Emergències, llicenciat en dret, amb la funció d'assessorament jurídic;
 - els caps d'operacions dels respectius plans territorials o especialment afectats per l'objecte de la convocatòria.

Secretari: un funcionari de la conselleria competent en matèria d'emergències que ha desdesignar el president del Comitè.

Article 29**Funcions del Comitè Tècnic de Planificació en Protecció Civil**

El Comitè Tècnic de Planificació en Protecció Civil té les funcions següents:

a) Estudiar els plans de protecció civil la competència dels qual tenguí atribuïda i informar-ne, perquè posteriorment l'òrgan competent de la comunitat autònoma de les Illes Balears els homologui.
 b) Promocionar i controlar l'autoprotecció corporativa i ciutadana en l'àmbit territorial de la seva competència.
 c) Informar sobre les normes tècniques que es dictin en matèria de protecció civil.
 d) Qualsevol altres que li puguin ser encomanades pel Ple de la Comissió d'Emergències i Protecció de les Illes Balears.

Disposició addicional única

Els serveis d'emergències i urgències inscrits a l'RSUE podran acollir-se al Pla de subvencions per a emergències del Govern de la comunitat autònoma.

Disposició transitòria primera

En el termini màxim de tres mesos, els serveis d'urgències existents a la comunitat autònoma de les Illes Balears hauran d'estar inscrits al Registre de Serveis d'Emergències i Urgències als efectes de poder actuar en els serveis d'emergències necessaris.

Disposició transitòria segona

Tots els establiments de concurrència pública que hi hagi a la comunitat autònoma de les Illes Balears amb anterioritat a la publicació d'aquest Decret i que resultin afectats pel que estableix, en el termini màxim d'un any comptat des de la data d'entrada en vigor d'aquest Decret, han d'elaborar el seu Pla d'autoprotecció adaptant el contingut al manual d'autoprotecció i l'han de presentar a la conselleria competent en matèria d'emergències. Aquesta documentació s'ha de materialitzar i s'ha de presentar tal com estableix aquest Decret.

Disposició transitòria tercera

S'estableix un termini màxim de sis mesos perquè tots i cada un dels organismes i les entitats esmentades a l'article 9 d'aquest Decret compleixin les mesures que s'hi preveuen.

Disposició transitòria quarta

Els directors dels centres d'emergència territorials i els caps d'operacions dels plans territorials que formin part de la composició de la Comissió d'Emergències i Protecció poden ser substituïts per les persones que designin els òrgans territorialment competents en matèria d'emergències mentre no es creïn aquests centres o els plans territorials no siguin aprovats o hagi expirat el termini per aprovar-los.

Disposició derogatòria

Queda derogat el Decret 83/1985, de 8 d'octubre, pel qual es constituïa la Comissió de Protecció Civil de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Disposició final primera

S'autoritza el conseller competent en matèria d'emergències per dictar les disposicions necessàries per desplegar, eficàcia i execució d'aquest Decret.

Disposició final segona

Aquest Decret entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

Palma, 23 de gener de 2004

EL PRESIDENT
Jaume Matas Palou

El conseller d'Interior
José María Rodríguez Barberá

ANNEX I

CATÀLEG D'ACTIVITATS, INFRAESTRUCTURES I CENTRES QUE NECESSITEN ADOPTAR MESURES D'AUTOPROTECCIÓ

L'objectiu d'aquest catàleg és definir quines activitats i quins tipus d'establiments han d'aplicar obligatòriament el manual que es proposa com a annex II d'aquest Decret, titulat Manual del Pla d'autoprotecció, el qual s'ha elaborat per servir com a guia per desenvolupar el Pla d'autoprotecció d'establiments i locals de concurrència pública.

Al mateix temps, la possibilitat d'elaboració de plans d'autoprotecció ja es preveia en els documents següents:

a) L'Ordre del Ministeri d'Interior de 29 de novembre de 1984, que aprovava el manual d'autoprotecció i la guia per al desenvolupament del Pla d'emergència contra incendis i d'evacuació en locals i edificis. Aquest manual, si bé era d'aplicació voluntària, segueix plenament vigent.

b) El Pla territorial de les Illes Balears (PLATERBAL), que fou aprovat pel Decret 50/1998, de 8 de maig, ressaltant la necessitat d'establir l'autoritat en què s'ha d'integrar cada pla, segons quin sigui el seu àmbit, però correspon a la Comissió d'Emergències i Protecció l'homologació dels plans.

Per elaborar el catàleg esmentat es fa necessari acudir a criteris objectius definits per l'Administració, com és el Nomenclator d'activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses, aprovat pel Decret 19/1996, de 8 de febrer (BOCAIB de 24 de febrer de 1996), mitjançant el qual s'estableix la qualificació adequada d'aquells establiments o centres que fan activitats que poden resultar molestes, insalubres, nocives o perilloses per sí mateixes o per a tercers. Queden expressament exclòs d'aquesta prescripció les revetlles i festes patronals de cada municipi a l'aire lliure.

Basant-nos en aquesta qualificació, hem de precisar que s'exigirà la redacció del Pla d'emergència i la implantació d'aquest Pla en les activitats següents:

1. Activitats definides com a perilloses, el grau de qualificació de perillositat de les quals correspongui a un índex alt definit segons l'annex II del Nomenclator d'activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses, subjectes a qualificació (aprovat pel Decret 19/1996, de 8 de febrer), és a dir, les que ten-

guin per objecte fabricar, manipular, expedir o emmagatzemar productes susceptibles d'originar riscos greus per explosions, combustions, radiacions o altres d'anàloga importància per a les persones o els béns, i estigui inclosa en alguna categoria de la classificació següent:

1.1 Incendis:

1.1.1. Segons que la Qp (càrrega tèrmica ponderada) expressada en Mcal/m² i calculada segons el que estableix l'annex IV adopti els valors:

- Índex alt, grau 4: 800 menor que Qp menor que 1.600.
- Índex alt, grau 5: Qp major que 1.600.

1.1.2. Segons els productes de combustió que intervinguin en el càlcul de la Qp:

- Índex alt, grau 4: siguin mitjanament tòxics. Entre el 30% i el 50% del seu pes siguin materials que desprendin gran quantitat de fums.
- Índex alt, grau 5: siguin letals o altament tòxics.

Més del 50% del pes despengui gran quantitat de fums.

Més del 20% del pes despengui gasos corrosius combustibles.

* Nota aclaridora: per classificar els materials que desprendin gran quantitat de fums o gasos corrosius combustibles, s'utilitzarà la classificació de matèries i mercaderies segons les seves propietats de combustibilitat i explosivitat, d'acord amb un catàleg de reconeixement internacional com el publicat per CEPREVEN o un d'equivalent.

1.2. Emissió accidental de substàncies tòxiques:

1.2.1. Substàncies tòxiques, emmagatzemades o en procés de fabricació:

- Índex alt, grau 5: siguin letals o altament tòxiques.

* Nota aclaridora: als efectes d'aquest apartat s'entén per substàncies letals o altament tòxiques les classificades pel Reial decret 363/1995, de 10 de març, pel qual s'aprova el Reglament sobre notificació de substàncies noves i classificació, envasatge i etiquetatge de substàncies perilloses, com a molt tòxiques.

1.2.2. Radiacions ionitzants:

- Activitats que requereixin implantar un pla d'emergència d'acord amb el títol IV del Reial decret 2519/1982, de 12 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament sobre protecció sanitària contra radiacions ionitzants (modificat pel Reial decret 1753/1987, de 25 de novembre). Per les seves característiques accidentals, no és procedent establir graduacions d'1 a 5.

1.3. Explosió per sobrepressió i/o deflagració:

- Índex alt, grau 5: recipients de pressió de gasos líquats o no líquats combustibles de més de 3m³ de capacitat total. Productes i substàncies explosius.

- Processos, operacions i/o instal·lacions o equips en què per pròpia naturalesa i en condicions normals de funcionament hi hagi o hi pugui haver gasos o vapors inflamables en quantitat suficient o propera a l'índex per formar mescleres explosives o inflamables, en centres de treball amb 6 o més persones.

- Aquelles activitats que no estan representades en els dos apartats anteriors i que puguin contenir algun recinte o local en el qual sigui probable que aparegui una atmosfera explosiva, d'acord amb la norma UNE-EN 60079-10, tenint en compte les fonts de sortida, el tipus, l'extensió i la ventilació de la zona.

2. També és exigible la redacció del Pla d'autoprotecció i la implantació d'aquest Pla en els grups següents:

2.1. Grup XLI. Hoteleria i altres usos residencials amb més de 30 habitacions o unitats d'allotjament.

2.2. Grup XLIII.03. Cinematògrafs i exhibició de pel·lícules quan, individualment o en conjunt, la cabuda calculada segons el que estableix la norma NBE-CPI vigent superi les 100 persones.

2.3. Grup XLIII.04. Sales teatrals i altres representacions artístiques o culturals anàlogues, quan la cabuda calculada segons el que estableix la norma NBE-CPI vigent superi les 100 persones.

2.4. Grup XLIII.06. Gestió i explotació de parcs d'atraccions, amb deu atraccions o més, sense limitació de cabuda.

2.5. Grup XLIII.07. Sales de festa, discoteques, sales de ball, cafès concert i similars, quan la cabuda calculada segons el que estableix la norma NBE-CPI vigent superi les 100 persones.

2.6. Grup XLIII.08. Espectacles taurins, sense limitació de cabuda.

2.7. Grup XLIII.09. Activitats de gestió i explotació d'altres espectacles (cirques, fires i similars) quan la cabuda calculada segons el que estableix la norma NBE-CPI vigent superi les 100 persones.

2.8. Grup XLIII.10. Acadèmies de ball, quan la cabuda calculada segons el que estableix la norma NBE-CPI vigent superi les 100 persones.

2.9. Grup XLIII.15. Sales i casinos de joc, bingos, salons recreatius i altres activitats relacionades amb el joc d'atzar i apostes quan la cabuda, calculada segons el que estableix la norma NBE-CPI vigent, superi les 250 persones.

2.10. Grup XLIII.16. Gimnasos i similars a locals tancats quan la cabuda, calculada segons el que estableix la norma NBE-CPI vigent, superi les 250 persones.

2.11. Grup XLIII.17. Billars, pista de bitlles, sales de jocs recreatius, cercles recreatius, cases regionals, societats gastronòmiques i similars quan la

cabuda calculada segons el que estableix la norma NBE-CPI vigent superi les 250 persones.

2.12 Grup XLV.01. Activitats sanitàries amb hospitalització i/o tractament intensiu sense limitació de cabuda.

2.13 Grup XLV.02. Activitats sanitàries sense hospitalització: (ambulatoris, consultes mèdiques, etc.) quan la cabuda calculada segons el que estableix la norma NBE-CPI vigent superi les 100 persones.

2.14. Grup XLV.04. Activitats de prestació de serveis socials amb allotjament per nocturn que superi les 30 persones (asils, reformatoris, atenció a persones amb discapacitat, drogoaddictes, etc.).

2.15. Grup XLV.05. Activitats de prestació de serveis socials sense allotjament, quan la cabuda calculada segons el que estableix la norma NBE-CPI vigent superi les 100 persones.

2.16. Grups XLVIII.01 i XLVIII.02. Activitats d'educació i/o formació sense limitació de cabuda:

- Ensenyament infantil i preescolar (guarderies, jardins d'infància, parvularis, etc.)
- Ensenyament general primari i educació especial.

2.17. Grups XLVIII.03 a XLVIII.06. Activitats d'educació i/o formació amb cabuda superior a 250 persones calculada segons el que estableix la norma NBE-CPI vigent:

- Ensenyament secundari de formació general.
- Ensenyament secundari de formació tècnica i professional.
- Ensenyament superior.
- Formació permanent i altres activitats de formació i altres ensenyaments no compresos en les anteriors.

2.18. Espectacles i activitats recreatives de caràcter extraordinari, singular o excepcional, degudament autoritzats, en locals, recintes, establiments o solars la llicència d'activitat o ús urbanístic dels quals no n'empari la realització, o quan l'activitat que s'hagi de dur a terme superi els límits de la llicència, quan la cabuda calculada segons el que estableix la norma NBE-CPI vigent superi les 250 persones.

2.19. Locals i zones d'ús comercial classificades com de risc alt (emmagatzematge de productes en els quals la càrrega de foc aportada sigui major que 1.500.000 MJ (358.000 Mcal).

2.20. Gasoductes, oleoductes i poliductes.

2.21. Aeroports, ports, ferrocarrils, túnels i la resta d'infraestructura viària que per les seves característiques especials ho requereixi.

3. Quan la cabuda de públic sigui superior a 500 persones, calculada segons la norma NBE-CPI vigent, s'haurà d'aplicar l'exigència de redacció del Pla d'autoprotecció i la implantació als establiments recollits en els grups següents:

3.1. Grup XXXVII.05. Comerços d'alimentació al detall, hipermercats i similars.

3.2. Grup XXXVII.07. Comerços d'altres productes no alimentaris, grans magatzems i similars.

3.3. Grup XLII. Establiments de restauració, begudes i altres serveis d'alimentació (restaurants, cafeteries, hamburgueseries, pizzeries, menjars ràpids, cafès, bars, tavernes, cerveseries, càtering i similars).

3.4. Grup XLIII.11. Biblioteques, hemeroteques, filmoteques, arxius i similars.

3.5. Grup XLIII.12. Museus i sales d'exposició.

3.6. Grup XLIII.13. Estadis, poliesportius, camps de futbol, bàsquet, tennis, velòdroms, hipòdroms, cinòdroms, camps de tir, piscines, boxa, beisbol, frontons i similars, sempre que comptin amb grades pel públic, tant a recintes a l'aire lliure com coberts.

3.7. Grup XLIII.16. Parcs aquàtics i similars.

3.8. Locals tancats on se celebren activitats firals i similars.

3.9. Tots els establiments destinats a espectacles, activitats recreatives i de concurrència pública no inclosos expressament en aquests relació.

El Pla d'autoprotecció esmentat se cenyirà al marc de l'índex del manual del Pla d'autoprotecció (annex II), seguint el mateix ordre, i, en especial els documents números 4 (Pla d'emergència) i 5 (Implantació).

Els plànols que s'indiquen als apartats 2.2.3 i 2.3.2 del manual del Pla d'autoprotecció seran en format DIN A-3 com a màxim, tants com siguin necessaris i intel·ligibles, amb les solapes que facin falta i identificats.

Qualsevol variació que afecti notablement la situació del risc de l'establiment de què es tracti suposarà aportar nova documentació, de la forma indicada a l'apartat B, amb la finalitat de tenir-la permanentment actualitzada. Aquesta documentació es materialitzarà en suport informàtic; la mateixa documentació, en suport gràfic i escrit s'haurà de presentar degudament visada pel col·legi oficial corresponent.

ANNEX II

MANUAL DEL PLA D'AUTOPROTECCIÓ

ÍNDEX

1.0 OBJECTIUS DEL MANUAL

2.0 CONTINGUT

2.1 (DOCUMENT N. 1) EMPLAÇAMENT

2.2 (DOCUMENT N.2) AVALUACIÓ DEL RISC

2.2.1 RISC POTENCIAL

2.2.2 AVALUACIÓ

2.2.3 PLÀNOLS DE SITUACIÓ I EMPLAÇAMENT

2.3 (DOCUMENT N.3) MITJANS DE PROTECCIÓ

2.3.1 INVENTARI

2.3.2 PLÀNOLS DE L'EDIFICI PER PLANTES

2.4 (DOCUMENT N. 4) PLA D'EMERGÈNCIA

2.4.1 OBJECTE

2.4.2 FACTORS DE RISC-CLASSIFICACIÓ D'EMERGÈNCIES

2.4.3 ACCIONS

2.4.4 EQUIPS D'EMERGÈNCIES

2.4.5 DESENVOLUPAMENT DEL PLA

2.5 (DOCUMENT N. 5) IMPLANTACIÓ

2.5.1 RESPONSABILITAT

2.5.2 ORGANITZACIÓ

2.5.3 MITJANS TÈCNICS

2.5.4 MITJANS HUMANS

2.5.5 SIMULACRES

2.5.6 PROGRAMA D'IMPLANTACIÓ

2.5.7 PROGRAMA DE MANTENIMENT

2.5.8 INVESTIGACIÓ DE SINISTRES

GUIA PER A L'APLICACIÓ DEL MANUAL

Els responsables de les empreses o activitats, públiques o privades, incloses a l'annex I d'aquest Decret, amb caràcter previ a l'aplicació del manual que es transcriu a continuació, han de classificar el possible risc de l'activitat o l'ús d'acord amb el procediment següent:

a) Han de cercar l'ús que defineix la seva activitat a l'annex A (A1 a A8) de l'Ordre del Ministeri d'Interior de 29 de novembre de 1984, per la qual s'aprova el manual d'autoprotecció per al desenvolupament del Pla d'emergències contra incendis i d'evacuació a locals i edificis.

b) Han de determinar, en l'ús que defineix la seva activitat, la classificació del grup en què queda comprès (0, I, II o III).

c) Han de cercar el nivell de risc (alt, mitjà o baix) que correspongui al grup del seu ús, determinat de conformitat amb el punt anterior, a l'annex B de l'Ordre del Ministeri d'Interior de 29 de novembre de 1984, per la qual s'aprova el manual d'autoprotecció per al desenvolupament del Pla d'emergències contra incendis i d'evacuació a locals i edificis.

- El usos amb un nivell de risc baix queden exonerats de complir les prescripcions que en el manual estan marcades amb un asterisc (*).

- Els usos amb un nivell de risc mitjà queden exonerats de complir les prescripcions que en el manual estan marcades amb dos asteriscs (**).

- Els usos amb un nivell de risc alt han de complir totes les prescripcions d'aquest manual.

Nota aclaridora: el contingut del annexos A (A1 a A8) i B de l'Ordre del Ministeri d'Interior de 29 de novembre de 1984, per la qual s'aprova el manual d'autoprotecció per al desenvolupament del Pla d'emergències contra incendis i d'evacuació en locals i edificis, s'ha d'adaptar, als efectes d'aquest Decret, al Reial decret 2177/1996, de 4 d'octubre, pel qual s'aprova la Norma bàsica d'edificació (NBE-CPI/96).

d) Han d'aplicar el que preveu l'annex III d'aquest Decret respecte al nivell de risc en l'ús industrial.

1.0. OBJECTIUS DEL MANUAL

Aquest manual d'autoprotecció s'ha elaborat amb la finalitat de constituir una guia per desenvolupar el Pla d'autoprotecció en locals de concurrència pública, establiments industrials i infraestructures. Té com a objectiu final l'organització dels mitjans humans i materials disponibles perquè en un succeís catastròfic es garanteixi l'evacuació i la protecció de les persones, com també una intervenció immediata i coordinada del mitjans que calguin per combatre'l, minimitzant al màxim les conseqüències i preparant la possible intervenció dels recursos i mitjans exteriors en cas d'emergència (bombers, ambulàncies, policia, etc.).

Aquest manual, a més de desenvolupar les bases tècniques per assolir els objectius esmentats, ens permetrà:

- Evitar les causes de les emergències.

- Tenir informats tots els ocupants de l'edifici de com han d'actuar davant una emergència i en condicions normals per prevenir-la (*).

- Disposar de persones organitzades, formades i ensinistrades que garanteixin la rapidesa i l'eficàcia amb les quals s'ha d'actuar per controlar les emergències (*).

- Conèixer els edificis i les seves instal·lacions (continent i contingut), la perillositat dels distints sectors, les fases productives, els emmagatzemaments i els mitjans de protecció disponibles.

- Garantir la fiabilitat de tots els mitjans de protecció i les instal·lacions generals.

2.0 CONTINGUT

Per complir els objectius enunciats es prepararà un pla d'autoprotecció que comprendrà cinc documents:

- Document número 1. EMPLAÇAMENT, INFORMACIÓ GENERAL. Ha de definir l'emplaçament, les característiques generals de l'edifici i els usos.
- Document número 2. AVALUACIÓ DEL RISC. Ha d'analitzar i valorar les condicions de risc per a les persones i l'edifici, i n'ha d'especificar la situació, l'activitat, el procés industrial que s'hi desenvolupi i els riscos de procedència exterior que puguin afectar-lo raonablement.

- Document número 3. MITJANS DE PROTECCIÓ. Ha de determinar, en funció dels riscos avaluats, els mitjans humans i materials disponibles i necessaris; s'han de definir els equips i les seves funcions i altres dades d'interès per garantir la prevenció dels riscos i el control inicial de les emergències que succeixin, com també les condicions d'ús i manteniment de les instal·lacions.

- Document número 4. PLA D'EMERGÈNCIA. Ha de Preveure les diferents hipòtesis d'emergències i plans d'actuació per a cada emergència.

- Document número 5. IMPLANTACIÓ. Consisteix en l'exercici de divulgació general del Pla, la realització de la formació específica del personal que s'hi incorpora, la realització de simulacres, com també la revisió del Pla per actualitzar-lo quan pertoquei (*).

2.1. EMPLAÇAMENT (document número 1)

En aquest document s'ha de descriure:

- L'emplaçament de l'establiment respecte al seu entorn (*).
- La situació dels accessos, l'amplària de les vies públiques i privades on s'ubiqui, qualificant l'accessibilitat dels vehicles pesants dels serveis públics.
- Edificis situats en un radi de 100 metres que per les seves especials característiques es considerin esmentables (*, **)
- Situació, dins un radi de 200 metres des de l'edifici, dels mitjans exteriors de protecció (hidrants, fonts d'abastament, etc.) (*).
- Les característiques constructives i condicions generals de disseny arquitectònic (vies d'evacuació, sectors d'incendi, resistència al foc dels elements estructurals, etc.).
- Les activitats que es desenvolupen a cada planta de l'edifici, amb la indicació de la ubicació i les superfícies que ocupen (*).
- La ubicació i les característiques generals de les instal·lacions i els serveis.

2.2. AVALUACIÓ DEL RISC (document número 2)

2.2.1. RISC POTENCIAL

S'ha d'efectuar una anàlisi dels factors que influeixen sobre el risc potencial, com també un estudi dels productes tòxics i perillosos que intervenguin en el desenvolupament de l'activitat. (A l'annex III es detallen, a títol orientatiu, un llistat de riscos potencials.)

2.2.2 AVALUACIÓ

S'ha d'avaluar cada risc analitzat per separat i les seves conseqüències quantitativament, si això és possible.

2.2.3 PLÀNOLS DE SITUACIÓ I EMPLAÇAMENT

La informació recopilada i degudament avaluada del risc s'ha de graficar tenint especial cura d'assenyalar les zones de risc i els emmagatzemaments perillosos als plànols que es defineixen en aquest apartat, en els quals s'ha d'utilitzar els símbols gràfics corresponents a les normes UNE (23-032).

Característiques:

- Format DIN A-3 o suport digital.
- Escala 1/500 o excepcionalment més reduïda, si les mides del dibuix ho exigeixen.

2.3. MITJANS DE PROTECCIÓ (document número 3)

2.3.1 INVENTARI

- S'ha d'efectuar un inventari dels mitjans tècnics de què es disposi per a l'autoprotecció. En particular cal descriure:

- Les instal·lacions de detecció, alarma, extinció d'incendis i enllumenat especials (senyalització, emergència, recanvi, etc.).
- S'ha d'efectuar un inventari dels mitjans humans disponibles per participar en les accions d'autoprotecció. L'inventari s'ha de fer per cada lloc i per cada temps que impliqui diferents disponibilitats humanes (dia, nit, festius, vacances, etc.).

2.3.2. PLÀNOLS DE L'EDIFICI PER PLANTES

De la mateixa manera que en el cas dels plànols de situació i emplaçament, la documentació gràfica ha de complir les condicions següents:

a) Característiques:

- Format DIN A-3 o suport digital.
- Escala no superior a 1/100 o, excepcionalment, més reduïda si les dimensions del dibuix ho requereixen.

b) Indicacions:

- Compartimentació i resistència al foc.
- Vies d'evacuació.
- Mitjans d'extinció d'incendis (extintors, boques d'incendi, etc.).
- Sistemes d'alerta, alarma i detecció (pulsadors d'alarma).
- Magatzem de matèries inflamables i altres locals d'especial perillositat.
- El nombre màxim de persones per evacuar en cada àrea, calculant l'ocupació segons la normativa vigent.
- Interruptors generals de l'electricitat, quadres elèctrics i grups electrò-

gens.

2.4. PLA D'EMERGÈNCIA (document número 4)

2.4.1. OBJECTE

El Pla d'emergència ha de definir la seqüència d'accions que s'han de desenvolupar per al control inicial de les emergències que es puguin produir i ha de respondre a les preguntes: què es farà, qui ho farà, quan com i on es farà. S'ha de planificar l'organització humana amb els mitjans necessaris que la possibilitin.

2.4.2. FACTORS DE RISC. CLASSIFICACIÓ D'EMERGÈNCIES

S'han d'enunciar els factors de risc més importants que defineixen la situació d'emergència i que puguin necessitar diferents accions per controlar-los. Com a mínim cal tenir en compte la gravetat i la disponibilitat de mitjans humans (*).

2.4.2.1. Per la gravetat, es classificaran en funció de les dificultats existents per controlar-los i les possibles conseqüències en:

- CONAT D'EMERGÈNCIA: és l'accident que pot ser controlat i dominat de forma senzilla i ràpida pel personal i els mitjans de protecció del local, la dependència o el sector.

- EMERGÈNCIA PARCIAL: és l'accident que per ser dominat requereix l'actuació dels equips especials d'emergència del sector. Els efectes de l'emergència parcial quedaran limitats a un sector i no afectaran altres sectors limitats ni terceres persones.

- EMERGÈNCIA GENERAL: és l'accident que necessita l'actuació de tots els equips i mitjans de protecció de l'establiment i l'ajuda de mitjans de socors i salvament exteriors. L'emergència general comportarà l'evacuació de determinats sectors.

2.4.2.2. Per les disponibilitats de mitjans humans, els plans d'actuació en cas d'emergència es poden classificar en:

- Diürn. A torn complet i en condicions normals de funcionament.
- Nocturn.
- Festiu.
- De vacances.

2.4.3. ACCIONS

Les diferents emergències requeriran la intervenció de persones i mitjans per garantir en tot moment:

- L'alerta, que de la forma més ràpida possible posarà en acció els equips del personal de primera intervenció interior i informará la resta d'equips del personal interior i les ajudes exteriors.

- L'alarma per evacuar els ocupants.
- La intervenció per controlar les emergències.
- El suport per rebre informació i informar els serveis d'ajuda exterior.

2.4.4. EQUIPS D'EMERGÈNCIES

Els equips d'emergència constitueixen el conjunt de persones especialment formades, entrenades i organitzades per a la prevenció i l'actuació en accidents dins l'àmbit de l'establiment.

La missió fonamental de prevenció d'aquests equips és prendre totes les precaucions útils per impedir que s'acumulin les condicions que puguin originar un accident.

Per això, cada un dels components dels equips ha de:

- a) Estar informat del risc general i particular que presenten els diferents processos dins l'activitat.
- b) Assenyalar les anomalies que es detectin i verificar que han estat esmentades.
- c) Conèixer l'existència i l'ús dels mitjans materials de què es disposa.
- d) Fer-se càrrec del manteniment dels mitjans esmentats.
- e) Estar capacitat per suprimir sense demora les causes que puguin provocar qualsevol anomalia:

- mitjançant una acció ràpida (tallar el corrent elèctric localment, tancar la clau de pas del gas, aïllar les matèries inflamables, etc.);
- mitjançant una acció indirecta, alertant les persones designades en el Pla d'emergència.

f) Combatre el foc des que es descobreixi mitjançant les accions següents:

- Donar l'alarma.
- Aplicar les consignes del Pla d'emergència.
- Atacar l'incendi amb els mitjans de primera intervenció disponibles mentre arriben reforços.

g) Prestar els primers auxilis a les persones accidentades.

h) Coordinar-se amb els membres d'altres equips per anul·lar els efectes

dels accidents o reduir-los al mínim.

La denominació dels equips estarà en funció de les accions que hagin de desenvolupar el seus membres:

- Equips d'alarma i evacuació (EAE).

Els seus components fan accions encaminades a assegurar una evacuació total i ordenada del seu sector i a garantir que s'ha donat l'alarma.

- Equips de primers auxilis (EPA).

Els seus components presten els primers auxilis als lesionats per l'emergència (*, **).

- Equips de primera intervenció (EPI).

Els seus components ensinistrats, organitzats i formats adequadament, acudeixen al lloc on s'ha produït l'emergència amb l'objectiu d'intentar controlar-la (*).

- Equips de segona intervenció (ESI).

Els seus components ensinistrats, organitzats i formats adequadament, actuen quan, atesa la gravetat, l'emergència no pot ser controlada pels equips de primera intervenció. Donen suport als serveis d'ajuda exterior quan la seva actuació és necessària (*).

- Cap d'intervenció.

Valora l'emergència i assumeix la direcció i coordinació dels equips d'intervenció (*).

- Cap d'emergència.

Des del centre de comunicacions de l'establiment i en funció de la informació que li facilita el cap d'intervenció sobre l'evolució de l'emergència, envia a l'àrea sinistrada les ajudes internes disponibles i sol·licita les externes que siguin necessàries per controlar l'emergència. El cap d'intervenció en depèn (*, **).

S'ha d'analitzar i definir la composició mínima dels equips d'emergència per a cada establiment. En cas d'incendi, la composició dels equips de lluita contra el foc serà, com a mínim, de dues persones (*).

2.4.5. DESENVOLUPAMENT DEL PLA

S'han de dissenyar esquemes operacionals que estableixin les seqüències d'actuacions que han de dur a terme els equips en cada una de les accions a què fa referència l'apartat «ACCIONS» i en funció de la gravetat de l'emergència. Quan la complexitat ho aconselli, s'elaboraran esquemes operacionals parcials (*).

Els esquemes s'han de referir de forma simple a les operacions que cal fer en les accions d'alerta, alarma, intervenció i suport entre les prefectures i els equips d'emergència (*).

2.5. IMPLANTACIÓ (document número 5)

2.5.1. RESPONSABILITAT

És responsabilitat del titular de l'activitat la implantació del Pla d'autoprotecció segons els criteris establerts en aquest manual.

De conformitat amb el que preveu la legislació vigent, el personal directiu, tècnic, els comandaments intermedis i els treballadors dels establiments estan obligats a participar en els plans d'autoprotecció.

2.5.2 ORGANITZACIÓ

El titular de l'activitat pot delegar la coordinació de les accions necessàries per implantar i mantenir el Pla d'autoprotecció en un cap de seguretat que, en casos d'emergència, pot assumir, així mateix, les funcions del cap d'emergència.

Quan per la seva importància es consideri necessari, es crearà el Comitè d'Autoprotecció, la missió del qual consistirà a assessorar sobre la implantació i el manteniment del Pla d'autoprotecció (*, **).

Seràn membres d'aquest Comitè el cap de seguretat i el cap d'emergència (si aquests càrrecs recauen en diferents persones), el cap d'intervenció i els caps dels equips d'emergència que hi hagi, a més dels que es considerin oportuns (*, **).

2.5.3. MITJANS TÈCNICS

Les instal·lacions, tant de protecció contra incendis com les que són susceptibles d'ocasionar un incendi, s'han de sotmetre a les condicions generals de manteniment i ús que estableix la legislació vigent.

Quan així ho requereixi la reglamentació vigent o el pla tipus per a cada

ús, es dotarà l'establiment de totes les instal·lacions de prevenció necessàries.

2.5.4. MITJANS HUMANS

A més de constituir els equips de què s'ha fet menció:

a) S'han de fer reunions informatives a les quals han d'assistir tots els empleats de l'establiment, en les quals s'ha d'explicar el Pla d'emergència (PE). Cal donar a cada un un fullet amb les consignes generals d'autoprotecció (*).

Les consignes generals es referiran, almenys, a:

- Les precaucions que cal adoptar per evitar les causes que puguin originar una emergència.

- La forma com han d'informar quan detectin una emergència interior.

- La forma en què se'ls transmetrà l'alarma en cas d'emergència.

- Informació sobre què s'ha de fer i què no s'ha de fer en cas d'emergència.

b) Els equips d'emergència i les seves prefectures han de rebre la informació i l'ensinistrament que els capaciti per desenvolupar les accions que tinguin encomanades en el Pla d'emergència (*).

S'han de programar, almenys una vegada l'any, cursos de formació i ensinistrament per a equips d'emergència i els seus responsables.

c) Cal disposar de cartells amb consignes per informar l'usuari i els visitants de l'establiment sobre actuacions de prevenció de riscos i comportament que s'ha de seguir en cas d'emergència (*).

2.5.5. SIMULACRES

S'ha d'efectuar, almenys una vegada l'any, un simulacre d'emergència general, del qual es deduiran les conclusions necessàries encaminades a aconseguir una major efectivitat i millora del Pla (*).

2.5.6. PROGRAMA D'IMPLANTACIÓ

S'han de programar, atenent les prioritats i el calendari corresponent, les activitats següents:

a) Inventari dels factors que influeixen sobre el risc potencial (*).

b) Inventari dels mitjans tècnics d'autoprotecció.

c) Avaluació del risc (*, **).

d) Confecció de plànols (*).

e) Redacció del manual d'emergència i plans d'actuació (*).

f) Incorporació dels mitjans tècnics previstos per ser utilitzats en els plans d'actuació (alarmes, senyalitzacions, etc.) (*).

g) Redacció de consignes de prevenció i actuació en cas d'emergència per al personal de l'establiment i els seus usuaris (*).

h) Confecció dels plànols «sou aquí» (*).

i) Redacció de consignes de prevenció i actuació en cas d'emergència per als components dels equips del Pla d'emergència (*).

j) Reunions informatives amb tot el personal de l'establiment (*, **).

k) Selecció, formació i ensinistrament dels components dels equips d'emergència (*).

2.5.7. PROGRAMA DE MANTENIMENT

S'ha de preparar un programa anual amb el calendari corresponent, que comprendrà les activitats següents:

a) Cursos periòdics de formació i ensinistrament del personal (*).

b) Manteniment de les instal·lacions susceptibles de provocar un incendi (calderes, cuines, etc.).

c) Manteniment de les instal·lacions de detecció, alarma i extinció d'incendis segons el que estableixen el Reial decret 1942/1993, de 5 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'instal·lacions de protecció contra incendis (RIPCI) i l'Ordre del Ministeri d'Indústria i Energia de 16 d'abril de 1998, sobre normes de procediment i desenvolupament de l'esmentat Reial decret 1942/1993, i se'n revisen l'annex I i els apèndixs.

d) Inspeccions de seguretat.

e) Simulacres d'emergència.

2.5.8. INVESTIGACIÓ DE SINISTRES

Si es produeix una emergència a l'establiment, s'investigaran les causes que la varen originar, la propagació i les conseqüències. Així mateix, s'analitzarà el comportament de les persones i dels equips d'emergència i s'adoptaran les mesures correctores necessàries.

Aquesta informació es concretarà en un informe que es trametrà al cos de bombers que correspongui segons el seu àmbit i, en tot cas, a la Direcció General d'Emergències de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

ANNEX III

LLISTAT ORIENTATIU DE RISCS POTENCIALS

TIPUS DE RISC	NIVELL DE RISC			SENSE RISC
	ALT	MITJÀ	BAIX	
Risc geològic				
Moviments del terreny: esllavissaments i desprendiments				
Falles de terreny (enfonsament)				
Risc d'inundacions:				
Per precipitació in situ				
Riades				
Col·lapse de preses				
Ressaques				
Risc climàtic:				
Llamps				
Nevades, gelades				
Allaus				
Vents forts				
Calabruixades				
Temporals i tempestes: terrestres, marítimes				
Risc d'enfonsament i incendi (col·lapse)				
Risc d'origen tecnològic:				
Emmagatzematge de combustibles d'ús industrial				
Fabricació, manipulació de productes químics peril·losos				
Emmagatzematge de productes químics peril·losos				
Fabricació i emmagatzemament d'explosius i municions				
Risc associat al transport de matèries peril·loses:				
Aèria				
Marítima				
Rodada (per carretera, per ferrocarril i per ciutat)				
Risc nuclear:				
En instal·lacions radiològiques i de matèries radioactives				
Risc en el transport de matèries radioactives				
Risc d'accident radioactiu en vaixells				
Risc d'anomalies en els subministraments bàsics a la població:				
Aigua				
Gas				
Combustible				
Electricitat				
Risc associat amb grans concentracions humanes:				
Locals i edificis de concurrència pública				
Centres lúdics, recreatius i esportius				
Altres				
Contaminacions:				
Alimentació				
D'aigües				
Atmosfèrica				
Risc associat a atemptats				
ALTRES				

ANNEX IV

CLASSIFICACIÓ DE LES ACTIVITATS, LES INFRAESTRUCTURES, LES INSTAL·LACIONS INDUSTRIALS I D'EMMAGATZEMATGE, EN FUNCIÓ DELS NIVELL DE RISC INTRÍNSEC

Les indústries i els emmagatzemaments es classificaran segons el nivell de risc intrínsec d'aquestes instal·lacions. Els nivells queden establerts de la manera següent, en funció de la càrrega de foc ponderada del local:

	Nivells de risc intrínsec							
	Baix		Mitjà			Alt		
	1	2	3	4	5	6	7	8
Càrrega de foc ponderada de Qp del local, en Mcal/m ²	Qp<100	100<Qp<200	200<Qp<300	300<Qp<400	400<Qp<800	800<Qp<1600	1600<Qp=3200	Qp>=3200

La càrrega de foc ponderada QP d'una indústria o emmagatzemament es calcularà considerant tots els materials combustibles que formen part de la construcció, com també aquells que es preveuen normalment utilitzables en els processos de fabricació i totes les matèries combustibles que puguin ser emmagatzegades.

mades. El càlcul de la càrrega de foc ponderada QP s'establirà mitjançant l'expressió:

$$Q_P = \frac{\sum_{i=1}^{i=n} (P_i \cdot H_i \cdot C_i)}{A} \cdot R_a \quad \left(\frac{\text{Mcal}}{\text{m}^2} \right)$$

En què:

- i: subíndex indicatiu de les diferents matèries combustibles.
 A: superfície construïda del local, considerada en m².
 P_i: pes en kg de cada una de les diferents matèries combustibles.
 H_i: poder calorífic de cada una de les diferents matèries en Mcal/Kg.
 C_i: coeficient adimensional que defineix la perillositat dels productes d'acord amb els valors següents:

Grau de perillositat

Descripció dels productes	Alt	Mitjà	Baix
	Qualsevol líquid o gas líquid a pressió de vapor d'1 Kg/cm ² i 23°C.	Líquids el punt d'inflamació dels quals estigui comprès entre els 23 i els 61°C.	Productes sòlids que requereixin per començar la ignició estar sotmesos a una temperatura superior a 200°C.
	Materials criogènics.	Els sòlids que comencin ignició entre els 100 i els 200°C.	Líquids amb punt d'inflamació superior als 61°C.
	Materials que puguin formar mescles explosives a l'aire.	Els sòlids i semisòlids que emetin gasos inflamables.	
	Líquids el punt d'inflamació dels quals sigui inferior a 23°C.		
	Matèries de combustió espontània en exposar-les a l'aire.		
	Tots els sòlids capaços d'inflamar-se per sota dels 100°C.		
Valor de C	1,6	1,2	1

R_a: Coeficient adimensional que pondera el risc de activació inherent a l'activitat industrial, de la manera següent:

Risc d'activació

Coefficient	Alt	Mitjà	Baix
R _a	3	1,5	1

A fi d'establir l'avaluació del risc d'activació de cada procés, d'acord amb els nivells alt (A), mitjà (M) o baix (B), es facilita el llistat d'activitats següent:

Olis comestibles (fabricació)	M	Graneres (fabricació)	B	Motors elèctrics (fabricació)	M
Magatzems (en general)	B	Estorettes (fabricació)	B	Orfebreria (fabricació)	B
Vernissos (fabricació)	M	Fertilitzants químics (fabricació)	M	Panificació (elaboració i forns de pa)	B
Vernissos (taller)	M	Fibres artificials (producció i manipulació)	M	Passamans (taller)	B
Begudes sense alcohol	B	Forges i ferreries	B	Paper (fabricació)	B
Begudes alcohòliques (preparació)	M	Frigorífics (cambra)	B		
Begudes carbòniques (fabricació)	B	Fosa de metalls	B	Pastes alimentàries (fabricació)	M
Betum (preparació)	B	Galvanoplàstica	B	Pintures (tallers)	A
Fusteria	M	Gèneres de punt (fabricació)	B	Pintures i vernissos (fabricació)	A
Cafè torrefacte	M	Grasses comestibles (fabricació)	M	Pinzells i raspalls (fabricació)	M
Cartó (fabricació de capsos i objectes)	M	Impremta	M	Pirotècnica (fabricació)	A
Cautxú (fabricació d'objectes)	M	Indústries químiques	A	Plaques de resina sintètica (fabricació)	M
Cel·luloide	M	Joguines (fabricació)	M	Productes d'alimentació (fabricació)	B
Cera (fabricació d'articles)	B	Laboratoris elèctrics	B	Reparacions (taller)	B
Ceràmica (taller)	B	Laboratoris físics i metal·lúrgics	B	Resines sintètiques (fabricació)	M
Cervesa (fabricació)	B	Laboratoris fotogràfics	B	Sacs (fabricació)	B
Xocolata (fabricació)	M	Laboratoris químics	M	Seda artificial (fabricació)	M
Coles (fabricació)	M	Licors (fabricació)	M	Taller mecànic	B
Confecció (tallers)	B	Fusta (fabricació)	M	Tapisseria	M
Conserves (fabricació)	B	Contraxapats i paredat (fabricació)	M	Teatre	B
Suro (tractament)	B	Mantega (fabricació)	B	Teixits (fàbriques)	B
Cordes (fabricació)	M	Màquines (fabricació)	M	Telefònica central	B
Cosmètics	M	Marcos (fabricació)	M	Tintes d'impremta (fabricació)	M
Cuio (tractament i objectes)	B	Materials usats (tractament)	M	Tintoreria	B
Destil·leries (materials inflamables)	M	Mecanització de metalls	B		
Dissolvents (destil·lació)	M	Medicaments (laboratoris)	M	Vidre fabricació d'articles	B
Ebenisteria (sense magatzem de fusta)	M	Metalls (fabricació d'articles)	B	Vulcanització	M
Electricista (taller)	B	Mitges (fabricació)	B	Sabates (fabricació)	M
Electricitat (fabricació d'aparells)	M	Mobles (fabricació en fusta)	M		
Electrònica (fabricació d'aparells)	M	Mobles (fabricació en metall)	B		
Elèctrica i Electrònica (reparació d'aparells)	B	Molins fariners	M		
Embarcacions (fabricació)	M				